

РЕШЕНИЕ

№ 40147

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10732** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ.

Образувано е по жалба жалба на Х. М. А. Ш., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на И., принудително настанен в Център от затворен тип към РПЦ – [населено място] на ДАБ при МС, ПЗТ – Б., срещу Решение РПЗТ – 69/ 01.10.2025 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно поради това, че е необосновано, постановено е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила при постановяването му. Противоречи на материалния закон и е в явно несъответствие с целите на закона. Сочи, че в общностното и в българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок, като задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, §3 от директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ, както и че в съответствие с този извод е и предвиденото в чл. 9, §1 от Директива 2013/33/ЕС. Поради това твърди, че наложената мярка - до приключване на производството е определена в противоречие с материалният закон.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Х. М. А. Ш. се явява лично и се представлява от служебен процесуален представител адв. Н.. Иска се отмяна на оспорения акт.

Ответникът - Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, се представлява от юрк. Х., който оспорва жалбата. Моли решението на ДАБ да бъде потвърдено.

Софийска градска прокуратура – не прави искане за конституиране като страна по делото и не

изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба, подадена Х. М. А. Ш. с рег. № ПМЗ-В-2610/01.10.2025 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е поискана международна закрила.

Установено е, че със Заповед с рег. № 4536 ПАМ-445 / 29.08.2025 г. на Началника на ГПУ – С. по отношение на Х. М. А. Ш. е приложена ПАМ "Връщане до страна на произход – И." на основание 41, ал.1, т.3 и чл.44, ал.1 от Закона за чужденците в Република България, като е допуснато предварително изпълнение на заповедта. С цел обезпечаване на изпълнението на същата, чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ – С. на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

По делото е налице писмо от директор на Дирекция "Миграция" – МВР до Председателя на ДАБ. В писмото е посочено, че съществува сериозна опасност чужденецът да се укрие от производството по ЗУБ и да възпрепятства извеждането си. Отбелязва се, че жалбоподателят е преминал държавната граница на България без разрешение на надлежните органи на властта и е представил неистинско немско разрешение за пребиваване, като целта му е била да премине транзитно през територията на страната, което се потвърждава и от проведената беседа с лицето в СДВНЧ-Любимец, където заявява, че целта му е да достигне Германия или Франция. Предложено е да се разпорежи настаняване на иранския гражданин в Център от затворен тип на основание чл.45в във връзка с чл.45б, ал.1, т.2 от ЗУБ /л.28 и л.29/.

С докладна записка /л. 25и л.26/ директорът на дирекция "Качество на процедурата за международна закрила" е отправил предложение до Председателя на ДАБ при МС, чуждият гражданин Х. М. А. Ш. да бъде настанен в помещение от затворен тип поради опасност чужденецът да се укрие. Предложението е направено на основание чл. 45в, във връзка с чл.45б, ал.1, т.2 от ЗУБ. От фактическа страна опасността от укриване е мотивирана с опита за преминаване на държавната граница с преправен официален документ и с обстоятелствата, че чужденецът е искал да достигне до Германия или Франция, поради което може да се направи обосновано предположение, че целта на молбата за международна закрила е единствено осуетяване на процеса по изпълнение на приложената спрямо него ПАМ.

Като се е позовал на установените факти председателят на ДАБ - МС е издал Решение № РПЗТ – 69 от 01.10.2025 г., с което на основание чл. 45в, ал. 1, във вр. 45б, ал.1, т.2 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В мотивите на оспореното решение е посочено, че Х. М. А. Ш. не е подал молба за международна закрила с влизането си в България, а на 01.10.2025 г., малко след като спрямо него е приложена ПАМ от 29.08.2025 г. Също така е описано, че чужденецът е влязъл незаконно в страната. Посочено е още, че лицето е пълнолетно и не принадлежи към уязвима група по смисъла на параграф 1, т.17 от ДР на ЗУБ, както и че не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република България, поради което принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Процесното решение е издадено от компетентен орган - съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ чужденец, търсец международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на

председателя на Държавната агенция за бежанците или на оправомощено от него длъжностно лице.

Решението е в взето след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група, както изисква разпоредбата на чл. 45в, ал. 2 ЗУБ

Според чл. 45в, ал. 3 ЗУБ решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство. В случая в решението са посочени фактическите и правни основания за издаването му, като същото е в достатъчна степен мотивирано. Действително административният орган не е изложил нарочни мотиви защо не приема, че не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, но извод в тази насока може да се извлече от останалите мотиви, изложени в решението. За да обоснове нуждата от настаняване в помещение от затворен тип, председателят на ДАБ е приел, че е налице опасност чужденецът да се укрие, което имплицитно съдържа в себе си заключение, че задължителното явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията няма да е достатъчно да обезпечи своевременното разглеждане на молбата, тъй като ако лицето се укрива, то очевидно няма и да се явява пред длъжностно лице.

Административният орган е приел, че са налице основания по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от с.з. Съгласно чл. 45б, ал. 1 ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. В случая решението е мотивирано с опасността чужденецът да се укрие, поради факта, че същият е влязъл незаконно в страната, без семейство е, няма близки и друга социална среда в България и целта му е да достигне до Република Германия или Франция. Въз основа на тези обстоятелства, отнесени към изложеното от чужденеца в проведеното интервю – че е напуснал И., за да отиде в Германия или Франция, както и обстоятелството, че молбата за международна закрила е подадена едва след като спрямо него е издадена заповед за налагане на ПАМ за връщане в страна на произход, следва да се приеме, че правилно е оценен рискът чужденецът да се укрие, поради което съдът намира, че е налице визираната в т. 2 предпоставка. Разпоредбата на чл. 45в, ал. 1, т. 2 ЗУБ предвижда две кумулативни условия за прилагане на ПАМ – необходимост от установяване на факти и обстоятелства, на които се основава молбата за закрила, когато това не може да се установи по друг начин и е налице опасност лицето да се укрие. Доколкото производството по предоставяне на международна закрила не е приключило, а разпоредбата на чл. 63а, ал. 5 ЗУБ предвижда възможност за провеждане на допълнителни интервюта, то следва да се приеме, че са налице условията по т. 2. Следва да се отбележи, че съгласно чл. 45г, ал. 2 от ЗУБ директорът на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсец международна закрила, извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице. В тази връзка временното настаняване, докато се разглежда молбата, се явява обосновано и не се явява непропорционално, доколкото е налице задължение за административния орган да извършва периодично последваща оценка относно наличието на обстоятелствата за настаняване. Съдът счита, че следва да отбележи, че по делото е представено становище от компетентния за това държавен орган – ДАНС, че чужденецът не представлява заплаха за националната сигурност. По отношение на втората част от разпоредителната част на решението, а именно относно алтернативно посочения срок – "до окончателно приключване на производството за предоставяне

на международна закрила", актът се явява незаконосъобразен. Посоченият в обжалваното решение алтернативен срок за прилагане на мярката по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не съответства на разпоредбите на чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ и чл. 9, § 1 от Директива 2013/33/ЕС от 26.06.2013 г. за определяне на стандарти относно приемане на кандидати за международна закрила. Поради това жалбата е частично основателна досежно частта на решението, касаеща продължителността на настаняването за период извън производството по закрила пред административния орган. Това е така, тъй като изрично с нормата на чл. 45б, ал. 1 се препраща към целите по чл. 45а, а именно своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила. След приключване на административното производство тази цел ще бъде постигната, поради което продължаването на срока на настаняване след този момент се явява в противоречие с материалния закон. В този смисъл е и практиката на АССГ - решение № 23184 от 04.07.2025 г. по адм. д. № 4100/2025 г., I отделение, 6 състав, Решение № 22675/01.07.2025 г. по адм. д. № 6138/2025 г., I отделение, 65 състав и други. Ето защо в тази част решението подлежи на отмяна поради незаконосъобразност.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, II отделение, 83-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. М. А. Ш., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на И., Решение № РПЗТ – 69/01.10.2025 г. на Председателя на ДАБ при Министерския съвет, в частта, с която чужденецът е настанен в помещение от затворен тип до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

Решението е окончателно.